KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2214/2003,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2003,

hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta A1- ja B-menettelyjen yhteydessä (tomaatit, appelsiinit, sitruunat ja omenat)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 ([2]), ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1961/2001 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ([4]), vahvistetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi yhteisöstä vietäville tuotteille voidaan myöntää vientitukea ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.

(3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmästä aiemmin seuranneet kauppavirrat eivät häiriintyisi. Tästä syystä sekä hedelmien ja vihannesten viennin kausiluonteisuuden vuoksi on syytä vahvistaa tuotekohtaiset määrät komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2003 ([6]), vientitukia varten vahvistetun maataloustuotteiden nimikkeistön perusteella. Nämä määrät on jaoteltava asianomaisten tuotteiden pilaantumisherkkyyden mukaan.

(4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoiden hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden nykytilanne ja kehitysnäkymät ja toisaalta kansainvälisen kaupan hintojen nykytilanne ja kehitysnäkymät. Olisi myös otettava huomioon kaupan pitämisestä ja kuljetuksesta aiheutuvat kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen näkökulma.

(5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennille edullisimmat hinnat.

(6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.

(7) Kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten mukaisesti luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, appelsiineja, sitruunoita ja omenoita voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.

(8) Käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokkaan käytön mahdollistamiseksi ja yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen olisi vahvistettava vientituet A1- ja B-menettelyjen mukaisesti.

(9) Tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Vientitukimäärät, vientitukien hakuaika ja kyseisten tuotteiden osalta säädetyt määrät vahvistetaan A1-menettelyn osalta liitteessä.

Ohjeelliset vientitukimäärät, todistushakemusten jättämisen määräaika ja kyseisten tuotteiden osalta säädetyt määrät vahvistetaan B-menettelyn osalta liitteessä.

2. Komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([7]) 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä annettuja todistuksia ei lueta tämän asetuksen liitteessä tarkoitettuihin määriin.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä tammikuuta 2004.

([1]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.
([2]) EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.
([3]) EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.
([4]) EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.
([5]) EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.
([6]) EYVL L 20, 24.1.2003, s. 3.
([7]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2003 annettuun komission asetukseen (tomaatit, appelsiinit, sitruunat ja omenat)

Tuotekoodi (1)	Määräpaikka (2)	A1-menettely Vientituen hakuaika: 8.1.2004—8.3.2004		B-menettely Todistushakemusten jättöaika 15.1.2003—15.3.2004	
		Vientituki (euroa/nettotonni)	Arvioidut määrät (tonnia)	Ohjeellinen vientituki (euroa/nettotonni)	Arvioidut määrät (tonnia)
0702 00 00 9100	F08	25		25	8 311
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	19		19	100 817
0805 50 10 9100	F00	26		26	28 824
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	25		25	10 275

(1) Tuotekoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

(2) A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty asetuksen (ETY) N:o 3846/87 liitteessä II.
Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).
Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

F00: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

F03: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Sveitsiä ja Viroa.

F04: Hongkong, Singapore, Malesia, Sri Lanka, Indonesia, Thaimaa, Taiwan, Papua-Uusi-Guinea, Laos, Kambodža, Vietnam, Japani, Uruguay, Paraguay, Argentiina, Meksiko ja Costa Rica.

F08: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Slovakiaa, Latviaa, Liettuaa, Bulgariaa ja Viroa.

F09: Seuraavat määräpaikat:
— Norja, Islanti, Grönlanti, Färsaaret, Puola, Unkari, Romania, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Serbia ja Montenegro, Malta, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldova, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira), Kuwait, Jemen, Syyria, Iran, Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia,
— Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Afrikkaa,
— komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 36 artiklassa tarkoitetut määräpaikat (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11).